

fulgt de snævraste Klasseinteresser, men det har aldrig sagt det; ud af Munden stod Samfundsinteresser, men ud af Gerningerne lyste Klasseinteresser." Ja, saa mange var Ordene, og jeg forstaaer ikke, hvordan man vil bringe dem i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Jeg skal derfor med megen Interesse afvente, hvorvidt det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nu vil kalde alt dette, jeg her har nævnt, for gaaende ud paa at tjene Bøndernes Interesser og ikke Arbejdernes Interesser.

Lad os gaa videre og tage Udgifterne paa den sociale Lovgivnings Omraade. Jeg har jo tidligere meddelt en Opgørelse vedrørende de 7 Aar under den radikale Regering, men jeg har ment, at det denne Gang vilde være rigtigst og naturligst at holde 4 Aar mod 4 Aar og paa dette Grundlag se, hvor meget man ofrede paa den sociale Forsørgs Alter, thi det er alligevel derigennem, det skal maales, hvorvidt Politikken er præget af Klassehad mod de smaa i Samfundet. Jeg har vist, at de Radikale har vel brugt 26 Mill. Kr. til overordentlig Arbejdsløshedsunderstøttelse, men langt mindre Beløb end Venstre paa at sætte Arbejder i Gang, det være sig Stats- eller kommunale Arbejder. Jeg kunde forstaa dette, om der var Medlemmer her i Salen, som mente, at der var ofret for meget i saa Henseende, at disse Foranstaltninger havde været for dyre; jeg skulde ikke have været ganske uenig med dem deri, men jeg kan overhovedet ikke begribe den Tankegang, at der ikke er ofret noget for at raade Bod paa Arbejdsløsheden. Den forrige Regering betalte til Arbejdsløshedsunderstøttelse, men den gjorde intet eller saa godt som intet for at sætte offentlige Arbejder i Gang. Først i det sidste Aar, 1919—20, er der en temmelig klækkelig Bevilling, men ikke saadan, at den naar nær op til, hvad der er ofret i de senere Aar.

Men jeg kommer altsaa nu til den sociale Lovgivning og tager Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede, og saa spørger jeg: Hvad er der egentlig foretaget i disse 4 Aar, som paa nogen Maade berettiger til at sige, at denne Regering har været ledet af Klasseinteresser? Vi har revideret Sygekasseloven paa en saadan Maade, at de kronisk syge er kommet med ind under Forsikringen, og Invaliderne er kommet med ind under Forsikringen, og det har saavel de Herrer Socialdemokrater som de Herrer Radikale stemt for. Der er endvidere gennemført en Aldersrentelov, der betyder to Ting: For det første, at de gamle faar mere Aldersrente, og at mange flere bliver støttet,

og for det andet, at Kommunerne faar en Lettelse. Naar jeg ser paa alt det, forstaaer jeg ikke, at man kan tale om, at man ødelægger den sociale Lovgivning, og at denne Regerings Arbejde er et Udtryk for Klassehad. Hvis man nu maaler Udgifterne paa denne Post i Tal — og der gaar jo langt mere ind under social Forsørg end den Post, der hedder Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede, idet der findes meget paa Undervisningsministeriets Budget og andre Steder, men det skal jeg lade ude af Betragtning, skønt ogsaa det er steget —, saa har de Herrer i deres sidste 4 Aar anvendt godt 80 Mill. Kr., men i disse sidste 4 Aar er der anvendt godt 216 Mill. Kr. Og hvordan er det fordelt? Ja, Udgiften er gaaet op over hele Linien. For de syges Vedkommende skyldes det væsentlig, at Loven er revideret, og der udbetales større Tilskud, og ikke mindst, at de kronisk syge er kommet med. Men for de andre Foranstaltningers Vedkommende gælder det, at Udgiften er gaaet op i Henhold til Love, men Pengene skulde jo ud. Jeg har jo saa ofte talt om, at trods det, at Afviklingen af Prislovgivningen o. s. v. har fundet Sted, er der mange Udgifter, der er steget meget højt, og navnlig har jeg peget paa, at de sociale Udgifter er steget meget højt. Det viser da ogsaa disse Tal. Til Enkebørn blev der i de sidste 4 Aar af den forrige Regerings Tid betalt 2,6 Mill. Kr., og der er i de sidste 4 Aar betalt 5 Mill. Kr. Til de aldersdomsunderstøttede medgik henholdsvis 48,8 og 112 Mill. Kr., Sygekasserne tog i 1916—20 godt 19 Mill. Kr., i 1920—24 42½ Mill. Kr. Arbejdsløsheds-kasserne tog henholdsvis 5,12 og næsten 34 Mill. Kr. Disse sidste Udgifter er steget meget stærkt, efter at Arbejdsløshedsfonden er oprettet, fordi den overordentlige Arbejdsløshedsunderstøttelse nu gaar over paa den Konto, og den er altsaa rundt regnet 28 Mill. Kr. højere, end den var i de Herrer Tid, og disse 28 Millioner opvejer jo fuldt ud de 26 Millioner, der var betalt ud i overordentlig Arbejdsløshedsunderstøttelse. Til Hjælpekasserne har de Herrer udbetalt 2¼ Million, medens vi har betalt 5½ Million, og til Invaliderne udbetalte de ingenting, medens vi har givet 1½ Million. Det vil med andre Ord sige, at Udgiften i de sidste 4 Aar til Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede har været 136 Mill. Kr. større end i de foregaaende 4 Aar.

Nu er jeg fuldkommen klar over, at Udgifterne den Gang har været, som Lovene var, og som der blev administreret ude i Kommunerne, men der er en Ting, som jeg